

[Udenrigsministeren.]

tyske Flygtninge ud i Grænseomraaderne, kan der næppe være Tvivl om, at Overbefolkningen af Omraadet umiddelbart Syd for den danske Grænse med landsfremmede Elementer, der gennemgaaende er besjalet af en yderliggaaende tysk Nationalfølelse, i Tidens Løb i Forbindelse med det tysk-sindede Element i det relativt tyndt befolkede Nordslesvig vil medføre en saadan Styrkelse af de mod Danmarks Interesser arbejdende tyske Kræfter i Slesvig og et saadant nationalt Pres paa den danske Grænse, at Regeringen maa nære alvorlig Frygt for, at der kan opstaa Komplikationer, som før eller senere vil bringe Danmarks territoriale Integritet i Fare.

Da Sydslesvig er en Del af den britiske Besættelseszone, har Udenrigsministeriet foretaget en Række Henvendelser til den britiske Regering, hvori der meget indtrængende er gjort Rede for Danmarks Bekymring over Udviklingen.

Regeringen er klar over de meget store Vanskeligheder, som den britiske, saavel som de andre Besættelsesmagter, staar over for. Den forstaaer, at en umiddelbar Flytning fra Sydslesvig af hele det store Fremmedelement møder store Hindringer og vil kræve indgaaende Overvejelser. Den maa imidlertid fastholde sit Ønske om, at der ikke sker yderligere Tilflytning af Flygtninge til Sydslesvig.

Jeg har Grund til at tro, at den stærke Tilstrømning af Flygtninge nu er standset eller dog, at den vil standse i meget nær Fremtid. Sker dette, vil i det mindste eet af vore Ønsker i dette Spørgsmaal være sket Fyldest.

Regeringen maa imidlertid endvidere og ganske særlig ønske, at de Flygtninge, der siden Krigens Begyndelse er indvandret dertil, ikke faar Adgang til varigt at bosætte sig i Sydslesvig, men at der med Henblik paa deres Fjernelse fra Landsdelen, saa snart som dette bliver muligt, sondres skarpt mellem dem og den hjemmehørende Befolkning, bl. a. derigennem at de registreres særskilt.

I Overensstemmelse med dette maa Regeringen derhos ønske, at der ikke gives Flygtningene Valgret og Valgbarhed til Landsdelens kommunale og politiske Raad, hvorved de gennem deres blotte Antal vilde tilvende sig en overvejende Indflydelse paa Landsdelens Styre. Det er ligeledes et dansk Ønske, at Flygtninge ikke udnævnes til Embedsstillinger i Sydslesvig, herunder bl. a. ikke som Lærere for den opvoksende Ungdom.

Det kan fra dansk Side ikke anerkendes, at det vilde være i Strid med demokratiske Grundsætninger ikke at give tilvandrede Flygtninge Adgang til Indflydelse paa Landsdelens Styre, naar det erindres, at deres Anbringelse i Sydslesvig er sket imod saa godt som hele den hjemmehørende Befolknings Ønske. Man vil fra dansk Side ikke have noget at erindre imod, at de faar Adgang til at vælge Repræsentanter til særlige Forsamlinger, der alene skal beskæftige sig med Flygtningenes egne Anliggender.

I en Periode, hvor der fra alle Sider udfoldes Bestræbelser for at skabe Sikkerhed mod fremtidig Aggression og national Uro, kan Regeringen ikke stærkt nok understrege den Fare, der skabes ved den voldsomme Ophobning af Flygtninge i Slesvig, og det dybt alvorlige i den Tilstand, der vil blive skabt ved den danske Grænse, dersom Flygtningeophobningen i Sydslesvig bliver varig. Regeringen fastholder derfor det bestemte Ønske, at ingen Udvej lades uforsøgt med Henblik paa at fjerne Flygtningene fra dette Grænseomraade, og at der, indtil dette kan ske, disponeres saaledes, at der ikke foregribes noget med Hensyn til den fremtidige Udvikling.

De ærede Medlemmer vil erindre, at den danske Gesandt i London i December Maaned efter min Anmodning overrakte det britiske Udenrigsministerium en Note, hvor den danske Regerings Ønsker i en Række Spørgsmaal vedrørende Sydslesvig, og navnlig vedrørende Flygtningene der, blev fremsat, og at vi i Februar Maaned modtog et Svar paa denne Note, hvori det bl. a. udtaltes, at der ikke kunde være Tale om, at Flygtningene i Sydslesvig kan vende tilbage til de Omraader, hvor de tidligere var bosat, samt at det for Tiden var vanskeligt at tænke paa deres Flytning til nogen anden Del af Tyskland. Endvidere maatte vi efter det engelske Svar regne med, at der efter engelsk Opfattelse tilkom de tyske Flygtninge Valgret, naar de opfyldte de almindelige Betingelser derfor.

I Marts Maaned sendte jeg vor Gesandt i London, Grev Reventlow, en ny udførlig Instruktionsskrivelse, hvori jeg anmodede ham om atter at rette Henvendelse til det britiske Udenrigsministerium dels for at takke for de Indrømmelser, der paa flere Omraader var gjort fra britisk Side, men dels ogsaa for at give Udtryk for den danske Regerings Skuffelse over den britiske Regerings Holdning i Flygtningespørgsmaalet. Jeg bad Gesandten fremsætte Ønsket om, at i hvert Fald en Del af de Flygtninge, der opholder sig i Sydslesvig,